

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Jeg fik det indtryk af hr. Moses Olsens udtalelser, at det er gået hr. Moses Olsens næse forbi, at der er sket ændringer i dette forhold siden 1935. Den lov, som jeg i mit svar refererede til, er en lov fra 1965 om mineralske råstoffer i Grønland. I henhold til lovens § 1 tilhører disse materialer staten. Det var altså en lov fra 1965, og jeg skal drage omsorg for, at hr. Moses Olsen får et eksemplar af den, så han selv kan læse lovens bestemmelser.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan vi i dag ordner forholdet, vil jeg gerne sige, at det, vi gør i dag, er at holde os til de kendsgerninger, som findes i dag. Disse koncessioner gives i samarbejde med det styre, vi har i Grønland i dag, nemlig Grønlands landsråd. Hvordan regeringen vil gribe sagen an, når vi måtte få hjemmestyre i Grønland, er der ingen af os der kan sige noget om i dag. Men jeg er ganske sikker på, at skulle hjemmestyret blive en realitet, vil hele spørgsmålet blive taget op på dette og altså ikke på et hypotetisk grundlag.

Moses Olsen: Når vi nu taler om, at noget er gået nogens næse forbi, vil jeg sige, at det åbenbart er gået ministerens næse forbi, at minelovskommissionen ved bestemmelsen om denne § 1 i mineloven refererede til den kongelige anordning, som jeg talte om.

Dernæst vil jeg knytte et par bemærkninger til noget af det, besvarelsen gik ud på i første omgang. Ministeren talte om risikoen for, at interessen for Grønlands undergrund ganske kan fordufte på grund af usikkerhed i forbindelse med koncessionsklausuler osv. Jeg føler mig overbevist om, at den råstofsituation, der er rundt omkring i verden i dag, bevirker, at man næsten kan være sikker på, at interessen for råstoffer, det være sig faste eller flydende og måske især flydende, ikke vil fordufte i et hvilket som helst område af verden i de kommende år.

Hvorvidt de interesser, som skal varetages for Grønlands vedkommende i forbindelse med mineloven, i dag varetages på fuldt betryggende måde, som ministeren udtrykte det, i samarbejde mellem landsrådet og ministeriet for Grønland, skal jeg ikke komme ind på her. Men jeg synes, det ville være udmærket, hvis jeg spurgte landsrådet, om det føler sin hidtidige rolle i kon-

cessionsgivningen fuldt betryggende. Det er mit indtryk, at landsrådet næppe har været inddraget i de forhandlinger om koncessioner, der har været fremme hidtil.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Som jeg sagde i mit første indlæg, ligger det sådan, at det udvalg, som har arbejdet med koncessionsbetingelserne, regner med at blive færdigt i løbet af efteråret, og da vil vi så være helt klar over, hvad det er for nogle krav, vi vil stille til selskaberne. Jeg tror nok, at hr. Moses Olsen til den tid vil se, at det er meget strenge krav, der vil blive stillet, og at disse krav er udarbejdet i samarbejde med Grønlands landsråd.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 214) findes i tidenden sp. 7330).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Udvalget har haft denne sag til behandling mellem anden og tredje behandling, hvor vi har holdt to møder, og vi har brevvekslet med det politisk-økonomiske udvalg på basis af de tidligere forhandlinger og de bemærkninger, der faldt ved anden behandling, hvor denne sag blev sat ind i den store, samlede økonomiske ramme. Udvalget er gjort bekendt med et svar fra det politisk-økonomiske udvalg om, at disse problemer er der stillet yderligere spørgsmål, og når det politisk-økonomiske udvalg får besvarelsen og videre kan drøfte disse ting, vil udvalget blive bekendt med, hvorledes det forholder sig. Vi erkender jo, at hvis dette her var det, man forestillede sig, hvad det ikke er, kunne det bruges i en større aktion i den samlede økonomiske politik.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til vedtagelse ved tredje behandling.